

Les Marais

*KÉSZÍTETTE:
Bruxellois
Interculturelle*

*Centre
d'Action*

Címkék

Ez a foglalkozás a módszer 3 lépésének egyikére összpontosít, vagy egy olyan átfogó kihívást kezel, amellyel a facilitátorok szembesülhetnek?	A módszer lépése	IGEN	Decentralizáció	A másik fél referenciakeretének feltérképezése	<i>Negociáció</i>
	Kihívás kezelése	NEM			

Rövid leírás

Ez a feladat egy bevezető a Cohen-Emerique megközelítés harmadik lépésébe: a tárgyalásba. Ennek a szerepjátéknak a céljai a következők:

- Interkulturális közegben való tárgyalás gyakorlása.
- Elemezni egy interkulturális tárgyalás különböző összetevőit, a siker és a kudarc tényezőit

Rövid információk

IDŐTARTAM	LÉTSZÁM	FACILITÁCIÓ SZINT	KOMFORT ZÓNA	FELHASZNÁLT ANYAGOK
120 perc	10-15 fő	haladó	kihívást jelentő	Szerep leírás, nagy helyiség, kamera

Szükséges előkészületek

- A feladatléírás másolatának készítése mindkét csoport részére
- Ha a csoport szeretné, akkor beöltözéshez ruhák, kellékek biztosítása
- Nagy helyiség biztosítása, vagy kettő is, hogy a felkészülés során el tud választani a két csoportot egymástól.

Instrukciók lépésről-lépésre

1. lépés

Oszd három csoportra a résztvevőket: egy gazdag környék lakóira (Rózsadomb), egy szegény negyed lakóira (8. kerület, Csepel) és a megfigyelőkre. Add át mindegyik csoportnak a megfelelő szerep lapokat (lásd alább), és győződj meg arról, hogy ne olvassák el egymás útmutatóját.

2. lépés

Adj mindkét csoportnak 20 percet, hogy meghatározzák céljaikat, szerepüket, és tárgyalási stratégiát dolgozzanak ki a másik csoporttal szemben. Meg kell határozni a legfontosabb érveiket és hogy hogyan fognak kommunikálni a másik csoporttal.

3. lépés

Az előkészületek után a két csoport vitába kezd, körülbelül 30 percük van a tárgyalásra. A jeleneteket elemzés céljából filmre lehet venni. A kezdeti tárgyalási fázis után a két csoport ismét elvállik, hogy módosítsák stratégiájukat. A megfigyelők jegyzeteket készítenek a nekik erre a célra kiosztott rácsos lapon.

4. lépés

Elemzés: a tréner átadja a szót a megfigyelőknek, majd utána a többi résztvevőnek is, hogy megvitassák a stratégiákat és az elért eredményeket. Ez az elemzés alátámasztható a játék filmfelvételeinek megfigyelésével. A workshop az interkulturális tárgyalások elméleti bemutatásával zárul

Tippek a facilitátorok számára

Ennek a játéknak az a célja, hogy felfedje azokat a magunkkal hordott elemeket, amelyek akadályozzák a valódi negociációt. A játék során rendszeresen megjelenő akadályok között megemlíthetjük:

- A résztvevők gyakran választanak karikatúra szerű karaktereket, a kidolgozott stratégiáik pedig gyakran sztereotípusok, ami ellehetetleníti a csoportok közti tárgyalást.
- A színészek ritkán mutatkoznak be névvel, sokkal inkább a szakmájukkal vagy a társadalmi helyzetükkel, ami különösen jellemző a modern kultúrára.
- A tehetsős csoporttagok gyakran érznek vágyat arra, hogy jótékonyan segítsenek másoknak. A segítség a legjobb is lehet, de ritkán kérik ki az érintettek véleményét.
- A leghátrányosabb helyzetű városrészek képviselői büszkeségből elutasítják ezt a segítséget, nem akarnak jótékonykodás tárgyává válni, elzárkoznak a segítség elől.
- A váratlan közbeszúrt megjegyzések meglepetésszerűen hatnak, teljesen tönkreteszik a tervezett stratégiákat.
- Az előkerülő érzékeny témák (vallás, nők helyzete, gyermeknevelés stb.) nagyon gyorsan agresszivitást váltottak ki a vitákban.

A trénernek hangsúlyoznia kell a résztvevők számára a szerepbe való átélés fontosságát. Ez a játék csak akkor működik jól, ha a résztvevők teljes mértékben beleélik magukat a karaktereikbe.

Instrukciók lépésről-lépésre

Instrukciók Hêtraie lakosai számára

Ti a Hêtraie boldog lakói vagytok, a világ egyik legnagyobb városához tartozó külvárosának egy lakónegyedében.

A magaslaton elhelyezkedő kerületek uralja az óvárost, 3-4 km-rel lejjebb. A két világháború közötti időszakból származó, de a mai napig bővített és felújított, zöldövezetben elhelyezkedő, pázsittal körülvett pavilonokból és villákból áll.

Nem igazán tartjátok magatokat gazdagnak, mert a szakmátokból vagy cégvezetői munkákból éltek. Vannak köztetek dinamikus vállalkozók, jómódú nyugdíjasok és egy-egy nacionalista politikus is. Gúnyos megjegyzéseket tesztek, amikor a politikus megjelenik a tévében, de szívesen használjátok ki a befolyását az önkormányzatban és a régióban, ha megoldandó közintézményi kérdések adódnak.

Büszkéek vagytok a környéketekre, a tiszta és jól megvilágított utakra, az avantgárd Freinet iskolára, a tenispályákkal körülvett sport központra, a kis kulturális központra a könyvtárával... De mindez nem ment nehézség nélkül: a "L'Hêtraie" non-profit egyesület, amely a felszabadulást követő években alakult, egy lakosokból álló bizottságot tömörít, akik

féltve figyelik ezeket a létesítményeket, ügyesen kombinálva a magán- és az állami segélyeket, az önkénteseket és a munkába állított munkanélkülieket. Tagja vagy ennek a lakóbizottságnak, amelyet a környék idegközpontjának is nevezhetünk.

Sajnos vannak olyan városrészek is a környéken, amelyek sokkal kevésbé szerencsések, mint a tiétek. A Marais-negyed pont egy ilyen kerület. Éppen azért került legutóbb a sajtó címlapjára, mert a kerületből származó fiatalok térkövel támadták meg a közeli szórakozóhelyet, amely a kerületen kívüli, gazdagabb rétegbe tartozó, harsány és hivalkodó fiatalok találkozóhelye.

Néha áthaladtál ezen a környéken. Ismered a rozoga házakat, a világítás nélküli utcákat, a szétesett macskaköveket, a fák nélküli teret, ahol gyerekek játszanak kocsik között a parkolóvá vált téren. Megfigyelted a kávézókat, amelyek tele vannak fenyegető külsejű idősebb férfiakkal. Tompaság, szegénység, szomorúság, alul felszereltség és elhagyatottság. Ezek az ötletek és érzések jutottak eszedbe, amikor az újságcikkeket az első kézből szerzett benyomásaidal ötvözted.

Azt gondoljátok, hogy a Községben és a Régióbeli politikai támogatottságával, valamint a befektetési és szolidaritási alapjával is abban a helyzetben vagytok, hogy segíteni tudja Marais kerületét. Érzékenyen érintenek titeket egyenként a dolgok, tudjátok, hogy hosszú távon a boldogságotokat befolyásolják az igazságtalanságok és a kirekesztések, amelyek erőszakhoz vezetnek.

Maraisnak sok mindenre szüksége van. Meglep titeket, hogy lakói semmit sem tesznek, hogy megszerezzék őket. Érezni lehet a fatalizmus és az önelégültség súlyát.

Ezért úgy döntötök, hogy delegációt küldötök oda, hogy beszéljen az események után felállított szomszédsági bizottsággal. Minden bizonnal fel kell sorolniuk a legnagyobb hiányosságokat, és előtérbe kell helyezniük a lényeges szociális és városi létesítményeket.

A kerületi bizottság látogatása előtt húsz perccel áll rendelkezésre, hogy átgondoljátok a segítségnyújtási javaslataitokat. Ha odajuttok, azt várják majd tőletek, hogy segítsetek nekik egy olyan nagy projekt véghezvitelében, amely megváltoztatja a kerület arculatát. Készen álltok a projekt támogatására saját erőforrásaitokkal és az adminisztrációs szféra mozgósításával. Megvannak az anyagi lehetőségeitek és a nagylelkű mecénások által felajánlott anyagok is.

De ne feledjétek, hogy a találkozón az alapján ítélnék meg, hogy képes-e segíteni nekik:

- Átrendezi a prioritásokat az igényeiknek megfelelően
- használjátok fel a részükre készült gondosan összegyűjtött anyagokat;
- tegyetek építő jellegű javaslatokat és nyújtsatok technikai segítséget a projekttel kapcsolatban

Instrukciók Marais lakosai számára

A Marais kerület lakói vagytok, közel a városközponthoz. Marais egy régi kerület, amely még őrzi egykori pompájának nyomait, ilyen például a Hôtel de Maitre, egy régi kolostor és néhány száz éves ház is. Sajnos egykori lakói fokozatosan elhagyták a kerületet. Főleg amiatt, hogy a középrétegek körében elterjedt a saját autóhasználat, így szívesebben vonultak el a város füstjétől a környező vidék zöld, levegős magaslatai felé.

Új lakók érkeztek, hogy átvegyék azokat a házakat, amelyek a lepusztulás veszélyének voltak kitéve. A Földközi-tenger környékéről érkeztek, túlnyomó többségük muszlim. A bányafőnökök az 1950-es és 1960-as években keresték meg őket, amikor munkaerőhiánnyal küzdöttek. Ezt követően nagyobb projekteken és építkezéseken dolgoztak. Súlyos árat fizettek a balesetek és a munkájukból adódó megbetegedések (szilikózis, gerincoszlop stb.) miatt, amit a kapott kártérítés soha nem tudott kompenzálni.

A nagytermelésből kiszorulva a kiskereskedelem és saját otthonuk helyreállítása felé fordultak. Apránként újra életre kelt a környék. A benzinszivattyútól a gyógyszertárig egy olyan kisváros alakult ki a városon belül, amelyben a lakók otthon érezhették magukat.

De ez így nem teljesen igaz. A fiatalok aggodalomra adnak okot. Rossz dolgokba keverednek koruknál fogva, de túlzásba esnek. Vannak olyan csoportok, amelyek kilakoltatást követelnek. De hova mennének?

A családok kezdenek megijedni az „események” után. Tényleg a miénk lesz ez az ország? Igaz, hogy a fiatalok már nem félik Istent. Oly módon élnek, aminek semmi köze a tisztességhez. Mi lesz velük, ha elhagyják a helyes utat, a hívő ember parancsolatait?

A közelmúltban megalakult kerületi bizottságnak az idősebbekkel és a bolt tulajdonosokkal folytatott vitában két ötlete támadt: a gyakorlatilag elhagyatott templomot mecsetté kell alakítani, egy nagy és gyönyörű mecsetté, ahol a Korán terjesztheti majd Isten szavait a gyerekeknek és fiataloknak, ami boldog jövő egyetlen garanciája.

Emellett a kereskedők ragaszkodtak egy emlékműhöz, egy olyan táblához, amelyen a Belgium felszabadításáért vívott háborúban elesett marokkóiak nevei vannak vésve. Több mint 2000-en vannak. Talán helyénvaló lenne a munkahelyi balesetben elhunytakat is hozzájuk adni? “Ez kérdéses... Így elfogadhatóbbnak tűnhet a jelenlétünk az ország állampolgáraiként, és elfelejtenénk a fiatalok hülyeségeit” – gondolták.

De éppen ekkor jelentették be a város egyik felső részéből származó gazdag és befolyásos emberek látogatását. Úgy tűnik, segíteni akarnak, de gyanakodunk: hol láttunk gazdag embereket, akik a semmiért cserébe adtak valamit? Mit keresnek itt? A lányaik és fiaik pedig valószínűleg tovább rontják a mieinket... Tudjuk, milyenek, de talán jó hívők.

20 percnyi gondolkodás után 30 perced lesz megbeszélni velük, és megmutatni nekik, hogyan tudod fogadni a látogatókat. Sok sikert a projektekhez!

ZELDA project is co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union.
Grant agreement no. 2019-1-IT02-KA2014-063370.

Tényezők a tárgyalás sikerességének megállapításához Elemzési irányelvek:

Teljes kép a helyzetről.

- Kulcsfontosságú elemek: Mi volt a problémás helyzet gyökere, mi a tétje.
- Világosan határozd meg, mi a fontos a beszélgetőpartnerek számára
- Milyen tényezők tették sikeressé a tárgyalást?

Kik a szereplők, mi a beosztásuk?

- Mindkét csoport viselkedése, hozzáállása a tárgyalás elején és alatta.
- Kontextus: hely, fogadás
- Időzítés, felkészülés a vita előtt

Kidolgozott stratégiák:

- érdeklődés a másik iránt (empátia: a másik kifejezéseinek használata);
- pontosítás (nincs bizonyíték);
- időgazdálkodás;
- win/win kimenetel;
- rugalmasság: a célok megváltoztatása más céljainak megfelelően
- ismétlés;
- szaknyelv

Források

A CBAI által kifejlesztett tevékenység Margalit Cohen – Emerique, Majoria et Minoria inspirációja alapján, a Majoria-Minoria szimuláció adaptációja a következő nyelveken:

Kohls R; Knight J, Developing intercultural awareness: a cross-cultural training handbook, Yarmouth, Me., USA: Intercultural Press 1994.